

EUROPOS TARYBOS IR UNESCO KVALIFIKACIJŲ, SUSIJUSIŲ SU AUKŠTUOJU MOKSLU, PRIPAŽINIMO EUROPOS REGIONO VALSTYBĖSE KONVENCIJA

Lisabona, 1997 m.

Šios Konvencijos šalys,

suvokdamos faktą, kad teisė į išsilavinimą yra žmogaus teisė, o aukštasis mokslas – priemonė siekti žinių ir jas tobulinti, yra išskirtinis kultūrinis ir mokslinis turtas individui, visuomenei;

manydamos, kad aukštasis mokslas yra svarbus veiksnys remiant taiką, savitarpio supratimą ir toleranciją bei kuriant tautų ir valstybių tarpusavio pasitikėjimą;

manydamos, kad didelė Europos regiono švietimo sistemų įvairovė reiškia jo kultūrinę, socialinę, politinę, filosofinę, religinę bei ekonominę įvairovę, išskirtinį turtą, kuris turi būti deramai gerbiamas;

norėdamos suteikti galimybę visiems regiono žmonėms pasinaudoti dideliu šios įvairovės turtu, palengvinus kiekvienos valstybės gyventojų ir kiekvienos šalies mokslo institucijų studentų prieinamumą prie kitų šalių mokslo šaltinių, ypač siekį tęsti lavinimąsi ar baigti dalines studijas šių šalių aukštojo mokslo institucijose;

manydamos, kad studijų, pažymėjimų, diplomų, laipsnių, gautų kitoje Europos regiono šalyje, pripažinimas yra svarbi priemonė akademiniam mobilumui tarp šalių remti;

skirdamos daug dėmesio institucijų autonomijos principui ir suvokdamos, kad reikia palaikyti ir ginti šį principą;

įsitikinusios, kad teisingas kvalifikacijų pripažinimas yra svarbiausias teisės į išsilavinimą ir visuomenės atsakomybės elementas;

atsižvelgdamos į Europos Tarybos ir UNESCO konvencijas dėl akademinio pripažinimo Europoje:

Europos konvenciją dėl diplomų lygiavertiškumo priimant į universitetus (1953, ETS 15) ir jos Protokolą (1964, ETS 49);

Europos konvenciją dėl dalinių universitetinių studijų lygiavertiškumo (1956, ETS 21);

Europos konvenciją dėl universitetinių kvalifikacijų akademinio pripažinimo (1959, ETS 32);

Aukštojo mokslo studijų, diplomų ir mokslo laipsnių pripažinimo Europos regiono valstybėse konvenciją (1979);

Europos konvenciją dėl bendro dalinių universitetinių studijų lygiavertiškumo (1990, ETS 138);

taip pat atsižvelgdamos į Tarptautinę konvenciją dėl aukštojo mokslo studijų, diplomų ir laipsnių Arabų ir Europos valstybėse, besiribojančiose su Viduržemio jūra (1976), priimtą UNESCO ir iš dalies apimančią akademinį pripažinimą Europoje;

atmindamos, kad ši Konvencija turėtų būti svarstoma atsižvelgiant į parengtas UNESCO konvencijas ir tarptautines rekomendacijas, apimančias kitus pasaulio regionus, bei poreikį pagerinti pasikeitimą informacija tarp šių regionų;

suvokdamos plataus masto pokyčius Europos regiono aukštojo mokslo srityje nuo tada, kai buvo priimtos šios konvencijos, pasireiškiančius padidėjusiais skirtumais ir tarp nacionalinių aukštojo mokslo sistemų, ir jų viduje, bei suvokdamos poreikį apibūdinti šią raidą pritaikius teisės dokumentus ir praktiką;

suvokdamos poreikį rasti bendrus praktinių pripažinimo problemų Europos regione sprendimus;

suvokdamos poreikį pagerinti dabartinę pripažinimo praktiką ir padaryti ją suprantamesnę, geriau pritaikomą šiandieniniam aukštajam mokslui Europos regione;

įsitikinusias Konvencijos, parengtos ir priimtos globojant Europos Tarybai ir UNESCO, neabejotina svarba tolesnės pripažinimo praktikos Europos regione sistemai parengti;
suvokdamos pastovios įgyvendinimo sistemos reikšmingumą šios Konvencijos principams ir sąlygoms diegti,
 s u s i t a r ė:

I skyrius. Apibrėžimai

I.1 straipsnis

Šioje Konvencijoje šie terminai turi tokią reikšmę:

Teisė (į aukštąjį mokslą)

Kvalifikuotų kandidatų teisė kreiptis ir būti svarstomiems dėl priėmimo į aukštojo mokslo studijas.

Priėmimas (į aukštojo mokslo institucijas ir mokytis pagal programas)

Aktas ar sistema, suteikiantys galimybę kvalifikuotiems asmenims siekti aukštojo mokslo tam tikroje institucijoje ar pagal tam tikrą programą.

Įvertinimas (institucijų ar programų)

Būdas nustatyti aukštojo mokslo programos ar institucijos mokymo kokybę.

Įvertinimas (asmeninių kvalifikacijų)

Įvertinimas, kai kompetentinga institucija raštu nustato užsienyje asmens įgytų kvalifikacijų vertę.

Kompetentinga pripažinimo institucija

Institucija, oficialiai įgaliota daryti galutinius sprendimus dėl užsienyje įgytų kvalifikacijų pripažinimo.

Aukštasis mokslas

Visų rūšių mokomieji ar moksliniam darbui rengiantys studijų kursai ar tokių studijų kursų aukštesnio lygmens kompleksas, pripažįstami šalies atitinkamų valdžios institucijų kaip priklausantys jos aukštojo mokslo sistemai.

Aukštojo mokslo institucija

Institucija, suteikianti aukštąjį išsilavinimą ir šalies kompetentingų valdžios institucijų pripažįstama kaip priklausanti jos aukštojo mokslo sistemai.

Aukštojo lavinimo programa

Studijų programa, šalies kompetentingų valdžios institucijų pripažįstama kaip priklausanti jos aukštojo mokslo sistemai, kurią baigusiam studentui suteikiama aukštojo mokslo kvalifikacija.

Dalinės studijos

Bet kuri aukštojo mokslo programos sudedamoji dalis, įvertinta ir patvirtinta dokumentu ir, nors nebūdama baigta studijų programa, reiškianti įgytas žinias ir įgūdžius.

Kvalifikacija

A. Aukštojo mokslo kvalifikacija

Bet kuris laipsnis, diplomas ar kitas pažymėjimas, suteiktas ar išduotas kompetentingos valdžios institucijos ir liudijantis sėkmingai baigtą aukštojo mokslo programą.

B. Kvalifikacija, suteikianti teisę į aukštąjį išsilavinimą

Bet kuris diplomas ar kitas pažymėjimas, išduotas kompetentingos valdžios institucijos ir liudijantis sėkmingai baigtą mokymo programą bei suteikiantis kvalifikacijos savininkui teisę būti svarstomam dėl priėmimo į aukštojo mokslo studijas (žr. teisės į aukštąjį mokslą apibrėžimą).

Pripažinimas

Formalus užsienyje įgyto išsilavinimo patvirtinimas, kurį atlieka kompetentinga valdžios institucija, suteikdama teisę į mokomąją ir (ar) darbo veiklą.

Reikalavimas

A. Bendrieji reikalavimai

Sąlygos, kurias bet kuriuo atveju privalu vykdyti siekiant įgyti teisę į aukštąjį mokslą ar tam tikrą jo lygį arba įgyti tam tikro lygio aukštojo mokslo kvalifikaciją.

B. Specifiniai reikalavimai

Papildomos sąlygos, kurias privalu vykdyti kartu su bendraisiais reikalavimais, siekiant būti priimtiems mokytis pagal tam tikrą mokymo programą ar gauti tam tikros studijų srities aukštojo mokslo kvalifikaciją.

II skyrius. Valdžios institucijų kompetencija

II.1 straipsnis

1. Jei pripažinimo reikalais centrinė šalies valdžios institucija yra kompetentinga daryti sprendimus, ta šalis bus nedelsiant susaistoma šios Konvencijos sąlygomis ir imsis visų priemonių jos sąlygų įgyvendinimui savo teritorijoje užtikrinti.

Jei pripažinimo reikalais sprendimų priėmimo kompetencija tenka kitoms šalies institucijoms, pasirašymo metu, deponuojant ratifikavimo, priėmimo, pritarimo ar prisijungimo dokumentą, ar bet kuriuo kitu metu šalis pateiks vienam iš šios Konvencijos depozitorių trumpą pranešimą apie savo konstitucinę padėtį ar struktūrą. Tokiais atvejais kitos įgalios šalies institucijos imsis visų priemonių šios Konvencijos sąlygų įgyvendinimui savo teritorijoje užtikrinti.

2. Jei pripažinimo reikalais sprendimų priėmimo kompetencija tenka atskiroms aukštojo mokslo institucijoms ar kitoms įstaigoms, kiekviena šalis, atsižvelgdama į savo konstitucinę situaciją ar struktūrą, perduos šios Konvencijos tekstą toms institucijoms ar įstaigoms ir imsis visų galimų priemonių, kad būtų palankiai aptariamoms Konvencijos sąlygoms ir skatinamas jos taikymas.

3. Šio straipsnio sąlygos bus taikomos *mutatis mutandis* šalių įsipareigojimams pagal tolesnius straipsnius.

II.2 straipsnis

Pasirašymo metu, deponuojant ratifikavimo, priėmimo, pritarimo ar prisijungimo dokumentą, ar bet kuriuo kitu metu kiekviena šalis, Šventasis Sostas ar Europos Bendrija informuos abu šios Konvencijos depozitorius apie valdžios institucijas, kurios pripažinimo atvejais yra kompetentingos daryti skirtingus sprendimus.

II.3 straipsnis

Pagal šią Konvenciją niekas neužkirs kelio bet kokioms vienoje iš šalių suteiktoms palankesnėms sąlygoms pripažinti kvalifikacijas kaip šalies pasirašytos ar ateityje pasirašysimos sutarties objektą.

III skyrius. Pagrindiniai principai, susiję su kvalifikacijų vertinimu

III.1 straipsnis

1. Kvalifikacijų, suteiktų vienoje iš šalių, savininkai, kurie kreipsis į tam tikrą instituciją, turės vienodas teises šioms kvalifikacijoms įvertinti.

2. Šiuo atžvilgiu nebus jokios diskriminacijos dėl tokių priežasčių kaip pareiškėjo lytis, rasė, odos spalva, negalia, kalba, religija, politiniai įsitikinimai ar pan., tautinė, etninė ar socialinė kilmė, ryšys su nacionalinėmis mažumomis, turto, gimimo ar kt. statusas bei priežasčių, susijusių su kitomis aplinkybėmis, bet ne su kvalifikacijų, kurių siekiama, esme. Lygybei užtikrinti kiekviena šalis įsipareigoja imtis atitinkamų priemonių kvalifikacijų pripažinimui įvertinti, išimtinai remdamosi pareiškėjo įgytomis žiniomis ir įgūdžiais.

III.2 straipsnis

Kiekviena šalis užtikrins, kad vertinimo ir kvalifikacijų pripažinimo metodika ir kriterijai bus aiškūs, nuoseklūs ir patikimi.

III.3 straipsnis

1. Sprendimai dėl pripažinimo bus priimami remiantis atitinkama informacija apie kvalifikacijas, kurių pripažinimo siekiama.

2. Pirmiausia atsakomybė už adekvačios informacijos pateikimą tenka pareiškėjui, kuris geranoriškai pateiks tokią informaciją.

3. Nepaisydamos pareiškėjo atsakomybės, institucijos, suteikusios svarstomas kvalifikacijas, bus įpareigos besikreipiančiojo prašymu ir neperžengdamos priimtinių ribų pateikti tinkamą informaciją kvalifikacijų savininkui, institucijai ar šalies, kurioje siekiama pripažinimo, kompetentingai valdžios institucijai.

4. Šalys nurodys visoms mokslo institucijoms, priklausančioms jų aukštojo mokslo sistemai, ir skatins jas patenkinti visus priimtinus prašymus suteikti informaciją apie kvalifikacijų, įgytų toje institucijoje, įvertinimą.

5. Pareiga nurodyti, kad pareiškėjo įgytas išsimokslinimas neatitinka keliamų reikalavimų, tenka vertinančiai institucijai.

III.4 straipsnis

Kvalifikacijų pripažinimui palengvinti kiekviena šalis garantuos, kad bus suteikta adekvati ir aiški informacija apie mokslo sistemą.

III.5 straipsnis

Sprendimai dėl pripažinimo bus priimami per kompetentingos pripažinimo institucijos iš anksto nustatytą laiką, skaičiuojant nuo momento, kai buvo pateikta visa tuo atveju reikalinga informacija. Jei pripažinimas bus sustabdomas, bus nurodomos priežastys, kodėl atsisakoma suteikti pripažinimą, ir suteikiama informacija dėl galimų priemonių, kurių gali imtis pareiškėjas, siekdamas gauti pripažinimą vėliau. Jei pripažinimas bus sustabdomas ar nepriimamas joks sprendimas, pareiškėjas turės galimybę per nustatytą laiką pateikti apeliaciją.

IV skyrius. Kvalifikacijų, suteikiančių teisę į aukštąjį mokslą, pripažinimas

IV.1 straipsnis

Kiekviena šalis pripažins kvalifikacijas, suteiktas kitose šalyse ir atitinkančias bendrus reikalavimus, keliamus teisei į aukštąjį mokslą įgyti tose šalyse, siekiant būti priimtam mokytis pagal programas, priklausančias jos aukštojo mokslo sistemai, jei negalima nurodyti esminių skirtumų tarp bendrųjų reikalavimų toje šalyje, kurioje buvo įgyta kvalifikacija, ir šalyje, kurioje siekiama, kad būtų pripažinta kvalifikacija.

IV.2 straipsnis

Alternatyvai pakaks to, jei šalis sudarys sąlygas kvalifikacijų, suteiktų vienoje iš šalių, savininkui kvalifikacijų savininko prašymu gauti tų kvalifikacijų įvertinimą, ir tokiais atvejais bus taikomos *mutatis mutandis* IV.1 straipsnio sąlygos.

IV.3 straipsnis

Tais atvejais, kai kvalifikacijos suteikia teisę mokytis tik specifinėse aukštojo mokslo institucijose ar pagal specifines programas šalyje, kurioje buvo įgytos kvalifikacijos, kiekviena kita šalis suteiks tokių kvalifikacijų savininkui teisę į panašias specifines programas institucijose, priklausančiose savo aukštojo mokslo sistemai, jei negalima nurodyti esminių skirtumų tarp

reikalavimų, keliamų teisei mokytis toje šalyje, kurioje buvo įgyta kvalifikacija, ir šalyje, kurioje siekiama, kad būtų pripažinta ši kvalifikacija.

IV.4 straipsnis

Tais atvejais, kai norintiems mokytis pagal tam tikras aukštojo mokslo programas, be bendrųjų reikalavimų, keliami specifiniai reikalavimai, tos šalies kompetentinga valdžios institucija gali išskirti tokių pat papildomų reikalavimų kaip ir kvalifikacijų, įgytų kitose šalyse, savininkams arba įvertinti, ar pareiškėjai, turintys kvalifikacijas, įgytas kitose šalyse, patenkina lygiaverčius reikalavimus.

IV.5 straipsnis

Tais atvejais, kai šalyje, kurioje buvo įgyti mokyklos baigimo atestatai, jie suteikia teisę į aukštąjį mokslą tik kartu su papildomais kvalifikaciniais egzaminais kaip būtina sąlyga įgyti teisę mokytis kitose šalyse, teisė mokytis gali būti sąlygojama šių reikalavimų arba gali būti pasiūlyta alternatyva tokius specifinius reikalavimus tenkinti šių šalių mokslo institucijose. Bet kuri valstybė, Šventasis Sostas ar Europos Bendrija gali pasirašymo metu, deponuodama ratifikavimo, priėmimo, pritarimo ar prisijungimo dokumentus, ar bet kuriuo metu vėliau informuoti vieną iš depozitorių, kad ji pasinaudoja šio straipsnio sąlygomis, nurodydama šalis, kurioms ji ketina taikyti šį straipsnį, taip pat ir to priežastis.

IV.6 straipsnis

Nepažeidžiant IV.1, IV.2, IV.3, IV.4 ir IV.5 straipsnių sąlygų, priėmimas į tam tikrą aukštojo mokslo instituciją ar priėmimas mokytis pagal tam tikrą programą toje institucijoje gali būti ribojamas ar daroma atranka. Tais atvejais, kai priimant į aukštojo mokslo instituciją ir (ar) priimant mokytis pagal programą daroma atranka, priėmimo procedūra turi būti nustatoma siekiant užtikrinti, kad užsienyje įgytų kvalifikacijų vertinimas būtų atliekamas remiantis teisingumo ir lygybės principais, apibūdintais III skyriuje.

IV.7 straipsnis

Nepažeidžiant IV.1, IV.2, IV.3, IV.4 ir IV.5 straipsnių sąlygų, priimamiems į tam tikrą aukštojo mokslo instituciją pareiškėjams gali būti taikoma sąlyga pakankamai mokėti kalbą ar kalbas, kuriomis dėstoma tam tikroje institucijoje, ar kitas nustatytas kalbas.

IV.8 straipsnis

Šalyse, kuriose teisę į aukštąjį mokslą galima įgyti turint netradicines kvalifikacijas, panašios kvalifikacijos, įgytos kitose šalyse, bus vertinamos panašiai kaip netradicinės kvalifikacijos, įgytos šalyje, kurioje siekiama pripažinimo.

IV.9 straipsnis

Siekdama būti priimta į aukštojo mokslo programas, kiekviena šalis gali užsienio mokslo institucijose suteiktų kvalifikacijų pripažinimą savo teritorijoje sąlygoti specifiniais nacionalinių įstatymų reikalavimais ar specifiniais susitarimais, sudarytais su šalimis, kuriose yra kvalifikacijas suteikusios institucijos.

V skyrius. Dalinių studijų pripažinimas

V.1 straipsnis

Kiekviena šalis pripažins dalines studijas, baigtas kitoje šalyje pagal aukštojo mokslo programą. Šis pripažinimas apims dalines studijas norint baigti aukštojo mokslo programą šalyje, kurioje siekiama pripažinimo, jei negalima nurodyti esminių skirtumų tarp dalinių studijų, baigtų

kitoje šalyje, ir dalies aukštojo mokslo programos, kurią jos pakeistų šalyje, kurioje siekiama pripažinimo.

V.2 straipsnis

Alternatyvai pakaks to, jei šalis sudarys sąlygas asmeniui, kitoje šalyje baigusiam dalines studijas pagal aukštojo mokslo programą, gauti tų dalinių studijų įvertinimą jo paties prašymu, ir V.1 straipsnio sąlygos tokiems atvejams bus taikomos *mutatis mutandis*.

V.3 straipsnis

Kiekviena šalis ypač palengvins dalinių studijų pripažinimą, jei:

a) yra ankstesnis susitarimas, viena, tarp aukštojo mokslo institucijos ar kompetentingos institucijos ir aukštojo mokslo institucijos ar kompetentingos institucijos, atsakingos už pripažinimą, kurio siekiama, antra, dėl tinkamos studijų trukmės; ir

b) aukštojo mokslo institucija, kurioje baigtos dalinės studijos, išdavė pažymėjimą ar mokslo rezultatų nuorašą, liudijančius, kad studentas sėkmingai įvykdė tų dalinių studijų reikalavimus.

VI skyrius. Aukštojo mokslo kvalifikacijų pripažinimas

VI.1 straipsnis

Turint omeny, kad pripažinimo sprendimas grindžiamas aukštojo mokslo kvalifikacija, liudijančia žinias ir įgūdžius, kiekviena šalis pripažins aukštojo mokslo kvalifikacijas, suteiktas kitoje šalyje, jei negalima nurodyti esminių skirtumų tarp kvalifikacijos, kurios pripažinimo siekiama, ir atitinkamos kvalifikacijos, suteiktos šalyje, kurioje siekiama pripažinimo.

VI.2 straipsnis

Alternatyvai pakaks to, jei šalis sudarys sąlygas aukštojo mokslo kvalifikacijų, suteiktų vienoje iš šalių, savininkui gauti tų kvalifikacijų įvertinimą, ir tais atvejais VI.1 straipsnio sąlygos bus taikomos *mutatis mutandis*.

VI.3 straipsnis

Aukštojo mokslo kvalifikacijų, suteiktų kitoje šalyje, pripažinimas turės vieną ar abi iš šių pasekmių:

a) tolesnių aukštojo mokslo studijų, įskaitant tinkamus egzaminus, ir (ar) pasiruošimo doktorantūrai prieinamumą tomis pat sąlygomis, kurios taikomos valstybės, kurioje siekiama pripažinimo, kvalifikacijų savininkams;

b) akademinį vardų naudojimą pagal šalies, kurioje siekiama pripažinimo, įstatymus ir reglamentus ar jos jurisdikciją.

Be to, pripažinimas gali palengvinti priėjimą prie darbo rinkos, kurią reguliuoja įstatymai ir reglamentai ar tos valstybės, kurioje siekiama pripažinimo, jurisdikcija.

VI.4 straipsnis

Aukštojo mokslo kvalifikacijų, suteiktų kitoje šalyje, įvertinimas gali būti išreikštas kaip:

a) patarimas bendrais įdarbinimo tikslais;

b) patarimas mokslo institucijai, turint priėmimo į jos programas tikslą;

c) patarimas bet kokiai kitai kompetentingai pripažinimo institucijai.

VI.5 straipsnis

Kiekviena šalis gali užsienio mokslo institucijų suteiktų aukštojo mokslo kvalifikacijų pripažinimą savo teritorijoje sąlygoti specifiniais nacionalinės teisės reikalavimais ar specifiniais susitarimais, sudarytais su šalimis, kuriose yra kvalifikacijas suteikusių institucijų.

VII skyrius. Pabėgėlių, perkeltųjų asmenų ir pabėgėlių statusą turinčių asmenų kvalifikacijų pripažinimas

VII.1 straipsnis

Kiekviena šalis sieks visomis įmanomomis ir priimtinais priemonėmis, neperžengdama savo mokslo sistemos ribų ir vadovaudamasi savo konstitucija, teisės ar norminiais aktais, nustatyti būdus teisingai ir operatyviai įvertinti, ar pabėgėliai, perkeltieji asmenys bei pabėgėlių statusą turintys asmenys atitinka reikalavimus, keliamus teisei į aukštąjį mokslą, tolesnio aukštojo mokslo programas ar darbo veiklą, net ir tais atvejais, kai kvalifikacijų, įgytų vienoje iš šalių, turėjimo negalima įrodyti dokumentais.

VIII skyrius. Informacija apie aukštojo mokslo institucijų ir programų vertinimą

VIII.1 straipsnis

Kiekviena šalis pateiks pakankamai informacijos apie bet kurią instituciją, priklausančią savo aukštojo mokslo sistemai, ar apie bet kurią programą, dėstomą šiose institucijose, kad kitų šalių kompetentingos valdžios institucijos galėtų spręsti, ar kvalifikacijų, suteikiamų šiose institucijose, kokybė pateisina jų pripažinimą šalyje, kurioje jo siekiama. Ši informacija bus tokios rūšies:

a) tuo atveju, jei šalys yra sukūrusios formalaus aukštojo mokslo ir programų vertinimo sistemą, – apie šio vertinimo metodus ir rezultatus bei kokybės standartus, būdingus kiekvieno tipo aukštojo mokslo institucijai ar programai, suteikiančioms aukštojo mokslo kvalifikacijas;

b) tuo atveju, jei šalys nėra sukūrusios formalaus aukštojo mokslo ir programų vertinimo sistemos, – informaciją apie įvairių kvalifikacijų, įgytų bet kurioje aukštojo mokslo institucijoje, priklausančioje jos aukštojo mokslo sistemai, ar pagal aukštojo mokslo programą, pripažinimą.

VIII.2 straipsnis

Kiekviena šalis sudarys pakankamas sąlygas parengti, naudoti ir pateikti:

a) skirtingų aukštojo mokslo institucijų tipų, priklausančių jos aukštojo mokslo sistemai, apžvalgą su būdingomis kiekvienos institucijos charakteristikomis;

b) pripažintų institucijų (valstybinių ir privačių), priklausančių jos aukštojo mokslo sistemai, sąrašą, nurodydama jų įgaliojimus teikti skirtingų rūšių kvalifikacijas bei teisės mokytis kiekvieno tipo institucijoje ir pagal kiekvienos iš jų programą reikalavimus;

c) aukštojo mokslo programų aprašymą;

d) aukštojo mokslo institucijų, esančių už jos teritorijos ribų, kurias šalis laiko priklausančiomis savo aukštojo mokslo sistemai, sąrašą.

IX skyrius. Pripažinimui reikalinga informacija

IX.1 straipsnis

Siekdamos palengvinti aukštojo mokslo kvalifikacijų pripažinimą, šalys įsipareigos sukurti aiškia įgyjamų kvalifikacijų išsamaus aprašymo sistemą.

IX.2 straipsnis

1. Suvokdama tinkamos, tikslios ir naujausios informacijos reikalingumą, kiekviena šalis įsteigs ir išlaikys nacionalinį informacijos centrą ir informuos vieną iš šios Konvencijos depozitorių apie tokio centro įkūrimą ar bet kuriuos su juo susijusius pasikeitimus.

2. Kiekvienoje šalyje nacionalinis informacijos centras:

a) palengvins naudojimąsi naujausia ir tikslia informacija apie aukštojo mokslo sistemą ir kvalifikacijas, teikiamas šalyje, kurioje jis yra įsikūręs;

b) palengvins naudojimąsi informacija apie aukštojo mokslo sistemas ir teikiamas kvalifikacijas kitose šalyse;

c) patars ir teiks informaciją apie pripažinimą ir kvalifikacijų vertinimą remiantis nacionaliniais įstatymais ir reglamentais.

3. Kiekvienas nacionalinis informacijos centras disponuos visomis reikalingomis priemonėmis, įgalinančiomis jį atlikti savo funkcijas.

IX.3 straipsnis

Šalys per nacionalinius informacijos centrus ar kitaip remis UNESCO ir Europos Tarybos diplomo priedo ar bet kurio kito panašaus šalių aukštojo mokslo institucijų dokumento naudojimą.

X skyrius. Įgyvendinimo būdai

X.1 straipsnis

Konvencijos įgyvendinimą prižiūrės, remis ir palengvins šios institucijos:

a) Konvencijos dėl aukštojo mokslo kvalifikacijų pripažinimo Europos regione komitetas;

b) Europos akademinio pripažinimo ir mobilumo nacionalinių informacijos centrų tinklas (ENIC Network), įkurtas 1994 m. birželio 9 d. Europos Tarybos Ministrų komiteto ir 1994 m. birželio 18 d. UNESCO Regioninio komiteto Europai nutarimu.

X.2 straipsnis

1. Įsteigiamas Konvencijos dėl aukštojo mokslo kvalifikacijų pripažinimo Europos regione komitetas (toliau – Komitetas). Jį sudarys po vieną atstovą iš kiekvienos šalies.

2. X.2 straipsnyje terminas „šalis“ nebus taikomas Europos Bendrijai.

3. Valstybės, minimos XI.1.1 straipsnyje, ir Šventasis Sostas, jei jos nėra šios Konvencijos šalys, Europos Bendrija ir ENIC tinklo prezidentas gali dalyvauti Komiteto susirinkimuose kaip stebėtojai. Vyriausybių ir nevyriausybių organizacijų, aktyviai dalyvaujančių regione pripažinimo srityje, atstovai taip pat gali būti kviečiami į Komiteto susirinkimus kaip stebėtojai.

4. UNESCO Aukštojo mokslo studijų, diplomų ir mokslo laipsnių pripažinimo Europos regiono valstybėse konvencijos taikymo Regioninio komiteto prezidentas bus taip pat kviečiamas dalyvauti į Komiteto susirinkimus kaip stebėtojas.

5. Komitetas remis šios Konvencijos taikymą ir prižiūrės jos įgyvendinimą. Tam tikslui daugumos šalių sprendimu jis gali priimti rekomendacijas, pareiškimus, protokolus ir geros praktikos modelius, kuriais šalių kompetentingos valdžios institucijos vadovausis įgyvendindamos šią Konvenciją ir svarstydamos paraiškas dėl aukštojo mokslo kvalifikacijų pripažinimo. Nors tie tekstai nėra įpareigojantys, šalys dės visas pastangas juos taikyti, atkreipti į juos kompetentingų valdžios institucijų dėmesį ir skatinti jų taikymą. Prieš darydamas sprendimus, Komitetas išsiaiškins ENIC tinklo nuomonę.

6. Komitetas darys pranešimus Europos Tarybos ir UNESCO atitinkamoms institucijoms.

7. Komitetas palaikys ryšius su UNESCO Konvencijų dėl aukštojo mokslo studijų, diplomų ir laipsnių pripažinimo taikymo, priimtų su UNESCO globa, regioniniais komitetais.

8. Dauguma šalių sudarys kvorumą.

9. Komitetas priims savo procedūrinę taisyklę. Jis susirinks į savo eilinį posėdį mažiausiai kartą per trejus metus. Pirmą kartą Komitetas susirinks praėjus metams nuo šios Konvencijos įsigaliojimo.

10. Komiteto sekretoriato priežiūra bus patikėta Europos Tarybos Generaliniam sekretoriui ir UNESCO Generaliniam direktoriui.

X.3 straipsnis

1. Kiekviena šalis Europos nacionalinių akademinio mobilumo ir pripažinimo informacijos centrų tinklo nariu paskirs nacionalinį informacijos centrą, įsteigtą ar išlaikomą IX.2 straipsnyje nurodytomis sąlygomis. Tais atvejais, kai šalyje IX.2 straipsniu įsteigtas ar išlaikomas daugiau kaip vienas nacionalinis informacijos centras, jie visi bus tinklo nariai, bet ta šalis turės tik vieno balso teisę.

2. ENIC tinklas, kurio sudėtis apribojama iki šios Konvencijos šalių skaičiaus, remis kompetentingas nacionalines institucijas ir padės joms praktiškai įgyvendinti šią Konvenciją. Tinklo nariai susirinks mažiausiai kartą per metus į plenarinį posėdį. Pagal savo kompetenciją posėdyje jie rinks prezidentą ir biurą.

3. ENIC tinklo sekretoriato priežiūra bus patikėta Europos Tarybos Generaliniam sekretoriui ir UNESCO Generaliniam direktoriui.

4. Šalys bendradarbiaus per ENIC tinklą su kitų šalių nacionaliniais informacijos centrais, ypač sudarydamos jiems galimybę kaupti visą informaciją, naudingą nacionalinių informacijos centrų veiklai, susijusiai su akademinio pripažinimu ir mobilumu.

XI skyrius. Baigiamosios nuostatos

XI.1 straipsnis

1. Ši Konvencija atvira pasirašyti:

- a) Europos Tarybos valstybėms narėms;
- b) UNESCO Europos regiono valstybėms narėms;

c) bet kuriai kitai Europos Tarybos Kultūros konvencijos ir (ar) UNESCO Aukštojo mokslo studijų, diplomų ir mokslo laipsnių pripažinimo Europos regiono valstybėse konvencijos signatarei, susitariančiai valstybei ar šaliai, kurios buvo pakviestos į diplomatinę konferenciją.

2. Šios šalys ir Šventasis Sostas gali pareikšti sutinkantys priimti šios Konvencijos įpareigojimus:

- a) parašu, be sąlygos ratifikuoti, priimti ar patvirtinti; ar
- b) parašu, su sąlyga, kad bus ratifikuota, priimta ar patvirtinta, o paskui ratifikavimu, priėmimu ar patvirtinimu; ar
- c) prisijungimu.

3. Pasirašoma dalyvaujant vienam iš šios Konvencijos depozitorių. Ratifikavimo, priėmimo, pritarimo ar prisijungimo dokumentai bus atiduoti vienam iš depozitorių.

XI.2 straipsnis

Ši Konvencija įsigalios pirmą kito mėnesio dieną, praėjus vienam mėnesiui nuo dienos, kai penkios valstybės, tarp jų ne mažiau kaip trys Europos Tarybos ir (ar) UNESCO Europos regiono valstybės narės, pareikš sutinkančios priimti šios Konvencijos įpareigojimus. Kiekvienai kitai valstybei ji įsigalios pirmą kito mėnesio dieną, praėjus vienam mėnesiui nuo dienos, kai ji pareiškė sutinkanti priimti šios Konvencijos įpareigojimus.

XI.3 straipsnis

1. Įsigaliojus šiai Konvencijai bet kuri valstybė, nepriskirta nė vienai iš XI.1 straipsnyje išvardytų kategorijų, gali prašyti prisijungti prie šios Konvencijos. Bet kuris prašymas bus perduotas vienam iš depozitorių, šis perduos jį susitariančioms valstybėms ne vėliau kaip prieš tris mėnesius iki Kvalifikacijų, susijusių su aukštuoju mokslu, pripažinimo Europos regione konvencijos komiteto susirinkimo. Depozitorius taip pat informuos Europos Tarybą ir UNESCO.

2. Du trečdaliai šalių priims sprendimą pakviesti prisijungti prie šios Konvencijos to prašančią valstybę.

3. Nepažeisdama šio straipsnio antrosios dalies sąlygų, įsigaliojus šiai Konvencijai Europos Bendrija gali savo valstybių narių prašymu, adresuotu vienam iš depozitorių, prie šios Konvencijos prisijungti.

4. Bet kuriai prisijungiančiai valstybei ar Europos Bendrijai Konvencija įsigalios pirmą kito mėnesio dieną, praėjus vienam mėnesiui nuo dienos, kai prisijungimo dokumentas bus deponuotas vienam iš depozitorių.

XI.4 straipsnis

1. Šios Konvencijos šalys, kurios kartu yra šalys vienos ar daugiau iš šių konvencijų:

Europos konvencijos dėl diplomų lygiavertiškumo priimant į universitetus (1953, ETS 15) ir jos Protokolo (1964, ETS 49);

Europos konvencijos dėl dalinių universitetinių studijų lygiavertiškumo (1956, ETS 21);

Europos konvencijos dėl universitetinių kvalifikacijų akademinio pripažinimo (1959, ETS 32);

Tarptautinės konvencijos dėl aukštojo mokslo studijų, diplomų ir laipsnių pripažinimo Arabų ir Europos valstybėse, besiribojančiose su Viduržemio jūra (1976);

Aukštojo mokslo studijų, diplomų ir mokslo laipsnių pripažinimo Europos regiono valstybėse konvencijos (1979);

Europos konvencijos dėl bendro dalinių universitetinių studijų lygiavertiškumo (1990, ETS 138),

a) savitarpio santykiams taikys šią Konvenciją;

b) toliau taikys išvardytas konvencijas, kurių šalys jos yra, santykiams su valstybėmis tų Konvencijų šalimis, bet ne šios Konvencijos šalimis.

2. Šios Konvencijos šalys išipareigos susilaikyti nuo prisijungimo prie 1 dalyje minėtų konvencijų, kurių šalys jos nėra, išskyrus Tarptautinę konvenciją dėl aukštojo mokslo studijų, diplomų ir laipsnių pripažinimo Arabų ir Europos valstybėse, besiribojančiose su Viduržemio jūra.

XI.5 straipsnis

1. Bet kuri šalis gali pasirašymo metu ar deponuodama ratifikavimo, priėmimo, pritarimo ar prisijungimo dokumentą, apibrėžti teritoriją ar teritorijas, kurioms galios ši Konvencija.

2. Bet kuri šalis gali bet kuriuo kitu metu, siųsdama deklaraciją vienam iš depozitorių, išplėsti šios Konvencijos taikymą bet kuriai kitai deklaracijoje nurodytai teritorijai. Tokios teritorijos atžvilgiu ši Konvencija įsigalios pirmą kito mėnesio dieną, pasibaigus vienam mėnesiui nuo tokios deklaracijos įteikimo depozitoriui dienos.

3. Bet kuri deklaracija, padaryta remiantis šio straipsnio 1 ir 2 dalimis, bet kurios teritorijos, apibrėžtos toje deklaracijoje, atžvilgiu gali būti atšaukta, nusiuntus pranešimą vienam iš depozitorių. Atšaukimas įsigalios pirmą kito mėnesio dieną praėjus vienam mėnesiui nuo tokio pranešimo įteikimo depozitoriui dienos.

XI. 6 straipsnis

1. Bet kuri šalis bet kuriuo metu gali denonsuoti šią Konvenciją, adresuodama pranešimą vienam iš depozitorių.

2. Toks denonsavimas įsigalios pirmą kito mėnesio dieną, praėjus dvylikai mėnesių nuo pranešimo įteikimo depozitoriui dienos. Tačiau toks denonsavimas nepaveiks sprendimų, priimtų anksčiau pagal šios Konvencijos sąlygas, pripažinimo.

3. Kuriai nors šaliai pažeidus sąlygas, kurios yra esminės Konvencijos tikslams pasiekti, Konvencijos galiojimo nutraukimo ar sustabdymo klausimai bus nagrinėjami pagal tarptautinę teisę.

XI.7 straipsnis

1. Bet kuri šalis, Šventasis Sostas ar Europos Bendrija pasirašymo metu ar deponuodama ratifikavimo, priėmimo, pritarimo ar prisijungimo dokumentą, gali pareikšti, kad pasilieka teisę netaikyti viso ar dalies, vieno ar daugiau iš šių Konvencijos straipsnių:

IV.8 straipsnio,

V.3 straipsnio,

VI.3 straipsnio,

VIII.2 straipsnio,

IX.3 straipsnio.

Negali būti daroma jokių kitų išlygų.

2. Bet kuri šalis, kuri daro išlygą pagal šio straipsnio 1 dalį, gali iš dalies ar visiškai išmesti straipsnį, adresuodama pranešimą vienam iš depozitorių. Straipsnis nustos galioti tą pačią dieną, kai depozitorius gaus tokį pranešimą.

3. Šalis, kuri padarė išlygą dėl šios Konvencijos sąlygų, negali reikalauti iš kitos šalies taikyti tą sąlygą; tačiau jei ši išlyga tik dalinė ar sąlyginė, šalis gali reikalauti taikyti šią sąlygą taip, kaip ji pati ją priėmė.

XI.8 straipsnis

1. Šios Konvencijos pataisas gali priimti Aukštojo mokslo kvalifikacijų pripažinimo Europos regione Konvencijos komitetas dviem trečdaliais šalių balsų. Bet kokie taip priimti pataisų projektai bus įtraukti į šios Konvencijos protokolą. Protokolas apibrėš jų įsigaliojimo formalumus, kuriems bet kuriuo atveju turės pritarti šalys, prisiėmusios šios Konvencijos įpareigojimus.

2. Taikant 1 dalies procedūrą, negalima keisti šios Konvencijos III skyriaus.

3. Bet koks pasiūlymas pakeisti Konvenciją bus perduotas vienam iš depozitorių, kuris persiųs jį šalims ne mažiau kaip prieš tris mėnesius iki Komiteto posėdžio. Depozitorius taip pat informuos Europos Tarybos Ministrų komitetą ir UNESCO Vykdomąją tarybą.

XI.9 straipsnis

1. Europos Tarybos Generalinis sekretorius ir Jungtinių Tautų Švietimo, mokslo ir kultūros organizacijos Generalinis direktorius bus šios Konvencijos depozitoriai.

2. Depozitorius, kuriam buvo perduotas dokumentas, pranešimas ar informacija, informuos visas Konvencijos šalis, taip pat ir kitas Europos Bendrijos ir (ar) UNESCO Europos regiono valstybes nares apie:

a) visus pasirašymus;

b) bet kurių ratifikavimo, priėmimo, pritarimo ar prisijungimo dokumentų deponavimą;

c) bet kurią Konvencijos įsigaliojimo datą pagal XI.2 ir XI.3.4 straipsniuose nurodytas sąlygas;

d) bet kurią išlygą, padarytą remiantis XI.7 straipsnio sąlygomis, bei išlygų atsisakymą, remiantis XI.7 straipsnio sąlygomis;

e) šios Konvencijos denonsavimą remiantis XI.6 straipsnio sąlygomis;

f) bet kuri pareiškimą, padarytą pagal II.1 ar II.2 straipsnyje nurodytas sąlygas;

g) bet kuri pareiškimą, padarytą pagal IV.5 straipsnyje nurodytas sąlygas;

h) bet kuri pareiškimą, padarytą pagal XI.3 straipsnyje nurodytas sąlygas;

i) bet kuri pareiškimą, padarytą pagal XI.8 straipsnyje nurodytas sąlygas;

j) bet kuri kitą dokumentą, pranešimą ar informaciją, susijusius su šia Konvencija.

3. Depozitorius, gaunantis informaciją ar darantis pranešimą pagal šios Konvencijos sąlygas, nedelsdamas apie tai informuos kitą depozitorių.

Tai patvirtindami tam įgalioti atstovai pasirašė šią Konvenciją.

Pasirašyta Lisabonoje (1997 m. balandžio 7 d.) anglų, prancūzų, rusų ir ispanų kalbomis; visi keturi tekstai turi vienodą galią ir sudaro du egzempliorius, iš kurių vienas bus saugomas

Europos Tarybos archyvuose, kitas – Jungtinių Tautų Švietimo, mokslo ir kultūros organizacijos archyvuose. Patvirtintos kopijos bus išsiųstos visoms šalims, išvardytoms XI.1 straipsnyje, Šventajam Sostui, Europos Bendrijai ir Jungtinių Tautų sekretariatui.
